

sin Kapital udbetalt tilbligere, end han ellers kunde fordrø det. — Endelig har Udvalget foreslaaet det sidste Affnit af § 6 forandret derhen, at Overformynderiets Skyldnere ere berettigede til at fordrø sig indrømmede Afgang til at indbetale deres Renter paa de Steber, hvor de opholde sig, hvorimod efter Udkastet en saadan Ret er afhængig af Overformynderens Samtykke. Derimod mener man, at et saadant Samtykke fra Overformynderiets Side maa erhverves, naar der er Spørgsmaal om Indbetaling af Kapitaler, som stæer udenfor Kjøbenhavn. I Overensstemmelse hermed har Udvalget foreslaaet dette Affnit af Paragrafen ændret ved det under Nr. 32 stillede Ændringsforslag.

Jegerslev: Maa jeg tillade mig en mindre væsentlig Bemærkning ved Ændringsforslaget Nr. 26. Den ærede Ordfører sagde, at for at man dog ikke ubetinget skulde kunne indsette saadanne Kapitaler i enhver Sparekasse eller Bank, uden Hensyn til dens Soliditet, havde man i Forslaget sagt, at det skulde være en Bank eller Sparekasse, der afgav betryggende Sikkerhed. Men hvem overdrages det at bedømme, om den paagjældende Bank eller Sparekasse afgiver betryggende Sikkerhed? Er det Overformynderen, eller er det Justitsministeriet?

Ordføreren: Det er Overformynderen. Udvalget har tænkt sig, at han har denne Myndighed, og at han derefter staaer til Ansvar, hvis han indflyder Pengene i en Kasse, der er usikker, og disse derved gaae tabte.

Jegerslev: Men det forekommer mig dog, at naar Overformynderen selv har at afgjøre, hvor han maa deponere Pengene, vil han hyderst vanskeligt kunne drages til Ansvar, hvis det Tilfælde, som vistnok vil være ganske extraordinært, skulde indtræde, at der blev Tab paa en saadan Kapital.

Lüttichau: Det er allerede en Forbring, som Udvalget har foreslaaet under Nr. 25, idet der derefter tilstaaes 2 pCt. af de Overformynderimidler, som indbetales imellem

Terminerne. Det vilde imidlertid være meget ønskeligt, om der kunde tilstaaes en endnu højere Rente af disse Midler, naar det kunde skee uden nogensomhelst Risiko, og det mener jeg kan finde Sted, naar Bestyrelsen er her i Kjøbenhavn. Det vil nemlig ikke være forbundet med nogen Vanskelighed for Bestyrelsen til enhverformhelst Tid, naar Pengene indkomme, at kunne anskaffe kongelige Obligationer derfor, og ligeledes er der Pengeinstituter her i Byen, som modtage saadanne Kapitaler til enhver Tid, og hvorfra de igjen til enhver Tid kunne erholdes udbetalte, og det imod en Rente, som er større end 2 pCt. Det forekommer mig derfor, at der, uden nogensomhelst Risiko, og uden at der paalægges Overformynderierne noget Ansvar eller nogen større Uleilighed end den, der er forbunden med paa Børsen daglig at tilforhandle sig Obligationer, eller med at indsende Pengene til et Pengeinstitut, lader sig skaffe et større Udbytte for de Umyndige end det, der her er foreslaaet. Jeg skal henstille til det ærede Udvalg, om det inden tredje Behandling vil tage dette Spørgsmaal under Overbetelse.

Ordføreren: Det har været under den næste Overveelse i Udvalget, hvorvidt det er muligt at indrømme en højere Rente end de foreslaaede 2 pCt.; men man er kommen til den Erkjendelse, at dette ikke lader sig gjøre. Forsaavidt min ærede Sidemand tilhøre (Lüttichau) meente, at den højere Rente kunde indvindes derved, at man anbragte Overformynderiets Midler i kongelige Obligationer, maa jeg tillade mig at bemærke, at dette strider imod Anordningerne. De kunne ifølge disse ikke anbringes i kongelige Obligationer, men derimod vel, det indrømmer jeg, i Kreditforenings-Obligationer; men da disse Kurs varierer betydeligt, og Overformynderiet ikke er Herre over, naar det skal bringe dem paa Markedet, idet der deels kan komme Udbetalinger, og det deels er usikkert, hvorledes Kursen vil stille sig i Terminerne; har man troet, at det ikke vilde være forsigtigt at anbringe de Midler, som kun for en kortere Tid ere i Overformynderiets Værg, i disse Obligationer. Forsaavidt min ærede Sidemand henviste til, at der er